

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym wniosek o wypłatę odsetek nie uległ przedawnieniu i w związku z tym Sąd powinien stwierdzić nieważność decyzji Komisji z dnia 25 marca 2021 r. (1).

(1) Ref. Ares(2021)2113744 z dnia 25 marca 2021 r.

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2021 r. – SAS Cargo Group i in. / Komisja

(Sprawa T-313/21)

(2021/C 289/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Dania), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Sztokholm, Szwecja), SAS AB (Sztokholm) (przedstawiciele: adwokaci B. Creve, M. Kofmann, J. Killick i G. Forwood)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii Europejskiej reprezentowanej przez Komisję Europejską zapłaty:
 - a) odszkodowania na rzecz strony skarżącej w wysokości 14 438 793,21 EUR z tytułu szkody spowodowanej brakiem zapłaty przez Komisję prawidłowej kwoty odsetek od zwróconej grzywny za okres od dnia 15 lutego 2011 r. do dnia 8 marca 2016 r., na podstawie art. 266 akapit pierwszy TFUE, zgodnie z wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 r., SAS Cargo Group A/S i in./Komisja (sprawa T-56/11) lub w przeciwnym razie, kwoty odszkodowania za okres, jaki Sąd uzna za stosowny i według takiej stopy oprocentowania;
 - b) odsetek – na rzecz strony skarżącej według stopy oprocentowania Europejskiego Banku Centralnego (EBC) dla jego operacji refinansujących, powiększonej o 3,5 punktu procentowego – od odszkodowania, o którym mowa w lit. a), za okres od dnia 8 marca 2016 r. do dnia całkowitej zapłaty, przy czym odsetki te są odsetkami zwykłymi liczonymi do dnia 4 lutego 2021 r. i odsetkami składanymi od dnia 5 lutego 2021 r., lub w przeciwnym razie zasądzenie odsetek od odszkodowania, o którym owa w lit. a) za okres, jaki Sąd uzna za stosowny i według takiej stopy oprocentowania i metody obliczeniowej (odsetki zwykłe lub składane) i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 263 TFUE;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 marca 2021 oddalającej wniosek strony skarżącej o naprawienie szkód z tytułu odpowiedzialności pozaumownej.
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów niniejszego postępowania poniesionych zarówno przez Komisję jak i stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi o odszkodowanie strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi ona, że Komisja nie wypłaciła stronie skarżącej odsetek w prawidłowej wysokości w następstwie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2010) 7694 final z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 porozumienia między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego towarowego (sprawa A.39258 – Lotniczy transport towarowy).

W uzasadnieniu skargi o stwierdzenie nieważności storna skarżąca podnosi dwa zarzuty:

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja Europejska naruszyła prawo stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że roszczenie strony skarżącej z tytułu odpowiedzialności pozaumownej na podstawie art. 340 TFUE uległo przedawnieniu na podstawie art. 46 statutu.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja Europejska naruszyła prawo w zaskarżonej decyzji posługując się art. 85a ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 2342/2002 jako podstawą prawną oddalenia wniosku strony skarżącej o wypłatę odszkodowanie, w sytuacji gdy (i) rozporządzenie nr 2342/2002 nie obowiązywało w chwili zajścia okoliczności sporu oraz (ii) zgodność z art. 90 rozporządzenia nr 1268/2012 (oraz *mutatis mutandis* art. 85a ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 2342/2002) nie zwalnia Komisji z obowiązku zapłaty odsetek za zwłokę zgodnie z art. 266 akapit pierwszy TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2021 r. – TA / Parlament

(Sprawa T-314/21)

(2021/C 289/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: TA (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- unieważnienie sprawozdania z oceny skarżącej za 2019 r. i w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 marca 2021 r. wydanej przez K. Welle w odpowiedzi na zażalenie w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 43 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 11 przepisów wewnętrznych dotyczących stosowania ogólnych przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego oraz naruszenia art. 15 ust. 2 i art. 87 ust. 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej. Skarżąca podnosi w szczególności, że nie uwzględniając braku celów wyznaczonych na rok 2019, oceniający naruszyli wspomniane przepisy.
2. Zarzut drugi dotyczący istotnych nieścisłości w opisie okoliczności faktycznych, prowadzących do oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2021 r. – Laboratorios Ern v EUIPO – Nordesta (APIAL)

(Sprawa T-315/21)

(2021/C 289/68)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Miralles Llorca)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Nordesta GmbH (Monachium, Niemcy)